

ת"פ (ראשון לציון) 65408-05-24 - מדינת ישראל נ' מחמד שדיד (עציר)

ת"פ (ראשון-לציון) 65408-05-24 - מדינת ישראל נ' מחמד שדיד שלום ראשון-לציון
ת"פ (ראשון-לציון) 65408-05-24
מדינת ישראל

נגד

מחמד שדיד (עציר)

בית משפט השלום בראשון-לציון

[18.12.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נוה

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952; גניבת רכב בצוותא, לפי סעיף 413 ב + סעיף 29 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); נהיגה פוחזת של רכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא, לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961; נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970, וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 22.5.2024 החנה המתלונן את רכבו בביתו בראשון לציון כשהוא סגור ונעול. ביום 23.5.2024 בשעה 04:19 לערך, הגיע הנאשם למקום יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה. אז נכנס האחר אל הרכב, תוך שניפץ את זכוכית החלון והניע את הרכב, והנאשם נסע ברכב מהמקום.

במהלך נסיעת הנאשם ברכב במחלף גנות לכיוון כביש 4, אותר על ידי שוטרים, לאחר שאלה עקפו את הרכב וחסמו את נתיבו. באותן הנסיבות, עבר הנאשם את המחסום, תוך שהוא נוסע במהירות ומזגג בין נתיבים לכיוון כביש 5. בהמשך למתואר, הציבו ניידות משטרה מחסום בכביש 5 לכיוון אריאל. כאשר הבחין הנאשם במחסום, פנה לכיוון ראש העין, פגע בניידת משטרה, והניידת איבדה שליטה.

באותן הנסיבות לא נענה הנאשם לקריאות השוטרים והמשיך בנסיעתו, עד אשר הגיע לרחוב ללא מוצא, הרכב נתקע באבני הדרך ונעצר. הנאשם יצא מהרכב והחל בבריחה מהשוטרים, בעוד הם רצים אחריו וקוראים לו לעצור. באותן הנסיבות, שהה הנאשם - תושב האזור - בישראל ללא אישור כניסה או שהייה כחוק, נהג ברכב מבלי שהחזיק ברישיון נהיגה שמעולם לא הוציא, וללא ביטוח - וכל זאת כאשר מדינת ישראל מצויה במצב מלחמה. תמצית טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה לעונש על נסיבות ביצוע העבירות, תוך ששמה דגש בנהיגתו הפוחזת של הנאשם, וטענה כי עולה מהן חומרה רבה, וכי מעשיו של הנאשם פגעו באופן ניכר בערכים החברתיים המוגנים. נוכח האמור טענה ב"כ המאשימה כי במקרה זה יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 20 ועד ל-40 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית בדמות מאסרים על תנאי ממושכים, קנס ממשי לצורך הרתעה, פיצוי, פסילת רישיון בפועל ופסילה על תנאי. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם צעיר, יליד שנת 2000, הנמנה עם קבוצת הגיל של "בגירים-צעירים", שזו הסתבכותו הראשונה בפלילים. לטענת ב"כ הנאשם, כמו במקרים רבים אחרים, הופעל הנאשם על ידי אחרים. עוד ביקש להתחשב בכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, וחסך את זמנם של החוקרים ושל בית המשפט. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הנאשם סובל ממחלת עור קשה, אך אינו מקבל במעצרו טיפול ראוי. ב"כ הנאשם עתר לקבוע מתחם ענישה הנע בין 14 ל-24 חודשי מאסר בפועל, למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ולגזור עליו 14 חודשי מאסר בפועל. דיון והכרעה

הנאשם נכנס לישראל ללא אישור כניסה או שהייה וגנב יחד עם אחר רכב. כאשר התגלה על ידי השוטרים במהלך נסיעתו והם ניסו לחסום את דרכו, נהג הנאשם נהיגה פוחזת כדי לברוח מפניהם ולהימלט עם הרכב משטחי המדינה, והשוטרים רדפו אחריו ברכב וברגל, עד שלבסוף הוא נתפס ונעצר. במהלך האירוע המתואר עבר הנאשם מגוון עבירות שונות, לרבות עבירות על חוק הכניסה לישראל, עבירות רכוש, תעבורה וכן עבירות כלפי שוטרים. הצדדים היו תמימי דעים כי מדובר באירוע אחד, שבגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד, אולם הם היו חלוקים בדבר מתחם העונש ההולם שיש לקבוע במקרה דנא. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון ההלימה, הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות, ומשכך, אעמוד על רכיבים אלו להלן. העבירה של גניבת רכב פגעה בזכות הקניין של בעל הרכב. עבירה זו הוכרה על ידי המחוקק כעבירה מסוג פשע שהעונש הקבוע בצידה הוא עד שבע שנות מאסר. בתי המשפט חזרו והדגישו את הצורך להטיל ענישה מחמירה בגין גניבות כלי רכב לשם הרתעה, בשל הנזק הרב הנגרם מעבירות אלו הן לבעל הרכב והן לציבור בכללותו (ראו לדוגמה: ע"פ 2333/13 סאלם נ' מדינת ישראל (3.8.2014) ו-רע"פ 9269/17 אבו עישא נ' מדינת ישראל (15.1.2018)).

בפסיקה הודגש עוד כי יש בעבירת גניבת רכב מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה. גניבת רכב עלולה להפוך חיש מהר למרדף משטירתי, על כל הסכנות הכרוכות בכך, כפי שהלכה למעשה התרחש במקרה דנן כמפורט בכתב האישום (ראו לעניין זה: בש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל (8.1.2010) ו-ע"פ 1919/22 מקדשי נ' מדינת ישראל (2.8.2022)).

הנאשם לא הצליח להשלים את כוונתו להעביר את הרכב אל מחוץ לתחומי המדינה הודות לערנותם של השוטרים. בפסיקה נקבע כי התופעה של גניבת רכבים מישראל והעברתם לשטחים היא בבחינת "מכת מדינה" (רע"פ 1123/18 דבארי נ' מדינת ישראל (14.3.2018)).

גניבת רכב היא עבירה קלה לביצוע וקשה ללכידה, ובצידה רווח כספי משמעותי. הנאשם נכנס לישראל והגיע לראשון לציון בשעת לילה, יחד עם אחר, באופן מתוכנן, ואף כי הוא לא היה זה שפרץ לרכב, הוא השתתף בגניבת הרכב כשתפקידו היה להעביר את הרכב לשטחי האזור. אין להישמע לטענת ב"כ הנאשם שלפיה הנאשם נוצל על ידי אחרים, טענה שהיא לכל היותר בגדר השערה, שאין לה ביסוס בעובדות כתב האישום המתוקן, ולא הובאה בעניינה כל ראיה בהליך המשפטי, לרבות בדברי הנאשם טרם גזר הדין.

כניסת הנאשם לישראל ללא קבלת היתר כניסה או שהייה ולמטרה של גניבת הרכב פגעה גם בערך החברתי של זכות המדינה לקבוע מי ייכנס לתחומיה, והגדילה את הפוטנציאל לסיכון ביטחוני - "מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין [...] אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה. במקרים שבהם מטרת הכניסה שלא כדין היא פעילות חבלנית הפגיעה בערך המוגן של בטחון המדינה היא חמורה. אולם, לא די בהגברת הפוטנציאל האמור כדי לייחס לנאשם ספציפי, אשר אינו מבקש לפגוע בבטחון המדינה, את החומרה האמורה [...] הדברים יפים גם באשר לסיכון לפשיעה כאשר אין כל עבירה נלווית לעבירת השב"ח". (רע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל (9.12.2014)).

בכך שהנאשם נהג ברכב באופן פוחז, ללא רישיון נהיגה שמעולם לא הוציא, וללא ביטוח המכסה נהיגה זו, הוא פגע גם בערכים החברתיים שנועדו לשמור מפני סיכון החיים, הגוף והרכוש של ציבור המשתמשים בדרך, ובכלל זה גם של גורמי אכיפת החוק.

הנאשם נהג ברכב הגנוב עשרות קילומטרים, ראשית ברחובות העיר ראשון לציון, משם לכביש 4 ולכביש 5, שהם כבישים ראשיים, ובהמשך בתוך העיר ראש העין.

רצונו של הנאשם להימלט מפני השוטרים במטרה להגיע לשטחי האזור ולא לתת את הדין על מעשיו, הוביל למרדף רכוב אחריו מעת שאותר על ידי המשטרה בכביש 4, תוך שהוא נוסע במהירות ומזגג בין נתיבים. במהלך הנסיעה וכדי להתחמק ממחסום משטרי שהוקם כדי לחסום את נסיעתו, פגע הנאשם באמצעות הרכב שבו נסע בניידת משטרה, וכפועל יוצא מכך הניידת איבדה שליטה, ולמרבה המזל, לא נגרמו פגיעות בגוף.

נסיעתו הפוזת של הנאשם תוך הפרה גסה של חוקי התנועה סיכנה את שלומם של השוטרים, והיה טמון בה פוטנציאל של ממש לפגיעה בשלומם וברכושם של יתר המשתמשים בדרך.

בסופו של דבר הגיע הנאשם לרחוב ללא מוצא בראש העין, רכבו נתקע באבני הדרך ונעצר, וגם אז המשיך לנסות לחמוק מהשוטרים שקראו לו לעצור וברח רגלית.

בהימלטות הנאשם מפני השוטרים תוך כדי נהיגה פוזת, מבלי ששעה לקריאותיהם והמשיך בנסיעתו, ובכך שנהג ללא רישיון נהיגה שמעולם לא הוציא וללא ביטוח המכסה נהיגה זו, יש משום הפגנת היעדר מורא מפני החוק וזלזול בוטה בגורמי אכיפת החוק.

כמו כן, נהיגה כזו יוצרת קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונת דרכים אם תתרחש, מובילה להטלת תשלום הפיצוי על הציבור ולהעלאת פרמיות הביטוח (רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל (24.1.2011)).

הערך המוגן בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו הוא קיומם של סדרי חברה ומשטר תקינים, תוך שמירה על תפקודם של העוסקים במלאכת אכיפת החוק.

העובדה כי הנאשם נכנס לתחומי מדינת ישראל, עת היא מצויה בעת מלחמה, מקנה חומרה נוספת למעשיו, בין היתר, מאחר שגורמי אכיפת החוק עסוקים במשימות ביטחוניות אחרות חשובות.

מכל האמור לעיל עולה כי במעשיו המתוארים פגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים באופן מוחשי.

אפשר להניח כי למתלונן נגרמה עוגמת נפש כאשר נודע לו שרכבו נגנב, אף אם בסופו של דבר הרכב הוחזר לידי.

באי כוח הצדדים היו חלוקים ביניהם בדבר מתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה, וכל אחד מהם הפנה לפסיקה מטעמו, אשר מצאתי אותה רלוונטית לענייננו, אף שנתתי דעתי לנסיבות השונות והייחודיות של ביצוע העבירות בכל מקרה ומקרה.

בכל הפסיקה שאליה הפנתה ב"כ המאשימה לא מצאתי ולו גזר דין אחד שבו נקבע מתחם דומה לזה שלו עתרה במקרה דנן, אף כי לא התעלמתי מההבדלים בנסיבות ביצוע העבירות במקרים השונים, לרבות העובדה שחלק מפסיקה זו עניינה אירועים טרם תחילת מלחמת "חרבות ברזל" (ע"פ (מחוז-מרכז) 48124-03-24 חמאדן נ' מדינת ישראל (3.6.2024) ת"פ (שלום-ראשל"צ) ת"פ 46463-06-23 מדינת ישראל נ' חרפוש (18.2.2024) ו-ת"פ (שלום-כ"ס) 34307-09-23 מדינת ישראל נ' יונס (26.5.2024), וחלקה מאירועים לאחר פרוץ המלחמה (ת"פ (שלום-כ"ס) 24999-04-24 מדינת ישראל נ' אבו שייך (3.7.2024) ו-ת"פ (שלום-רמלה) 43611-01-24 מדינת ישראל נ' מוצלח (25.3.2024)).

גם הפסיקה שאליה הפנה ב"כ הנאשם חלקה מאירועים טרם פרוץ המלחמה (ת"פ (שלום-ראשל"צ) מדינת ישראל נ' עודה (14.11.2023) ו-ת"פ (שלום-רח') 10656-01-23 מדינת ישראל נ' דרידי (31.5.2023)), וחלקה לאחר פרוץ המלחמה (ת"פ (שלום-פ"ת) 29665-12-23 מדינת ישראל נ' אלנתשה (14.4.2024)).

כמו כן, קיימים הבדלים בין המקרה דנן למקרים האחרים הנדונים בפסיקה הנ"ל בעבירות שיוחסו לנאשמים הנלוות לעבירות של גניבת הרכב והכניסה לישראל שלא כחוק בכל אחד מהמקרים.

נוסף על כך, עיינתי בפסקי הדין הרבים שאליהם הפנו בתי המשפט בגזרי הדין הנ"ל כשקבעו את מתחמי הענישה וכן בפסיקה רבה נוספת.

לאור כל האמור, בהתאם לעקרון ההלימה, הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם ונסיבות ביצוע העבירות, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 17 ל-34 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

אשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם - הצדדים לא חלקו כי לא מתקיימות נסיבות המצדיקות לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם הענישה, ושני הצדדים עתרו למקם את הנאשם בתחתית מתחם העונש. אין לי אלא להסכים עם עתירה זו שנכונה בנסיבות אישיות של הנאשם, לאור גילו הצעיר (בן 24 שנים), היעדר עבר פלילי, הודאתו במיוחס לו, שהייתו במעצר זה כשבעה חודשים ומחלת העור שממנה הוא סובל.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 17 חודשי מאסר בפועל שיימנו החל מיום מעצרו - 23.5.2024.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון

או נהיגה פוחזת של רכב.

ד. חודשיים מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה על חוק הכניסה

לישראל או נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה ללא ביטוח או נהיגה בזמן פסילה.

ה. קנס כספי בסך 1,500 ₪, או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל

מיום 1.3.2025 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום אחד במועדו או במלואו - יעמדו מלוא הקנס או יתרתו

לפירעון מיידי.

ו. פיצוי בסך 1,500 ₪ למתלונן, אבנר בורסקי, עת/1, אשר ישולם לא יאוחר מיום 1.2.2025. המאשימה תמציא

למזכירות בית המשפט את פרטי המתלונן הנדרשים לצורך התשלום.

ז. פסילה בפועל מלהחזיק ו/או מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים מיום שחרורו ממאסר. רשמתי לפניי את

הצהרת הנאשם כי אינו מחזיק ברישיון נהיגה.

ח. פסילה על תנאי מלהחזיק ו/או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו

מהמאסר יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה ללא ביטוח או נהיגה בזמן פסילה או נהיגה פוחזת ברכב.

הקנס והפיצוי יועברו למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, ואפשר יהיה לשלם תוך שלושה

ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר האינטרנט של המרכז.

צו כללי למוצגים.

אם נתפס על ידי המשטרה טלפון סלולרי בידי הנאשם הוא יוחזר לידי או למי מטעמו.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע, י"ז כסלו תשפ"ה, 18 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.